

Kevyt tuuli heilutti varttani pihan pengermällä. Valkoiset huntuni olivat kiinnitetty kaksoisompeleilla varteeni ja ne olivat käännetty ylösalaisin kasvojeni suojaksi. Paikkani oli olla pihan pengermällä. Katselit minua ikkunasta, ja heilutin sinulle huntujani - se on iloni. Olit onnellinen kanssani, mutta yöllinen myrsky oli tulossa ja se uuvutti minua koko yön. Huntuni likaantuivat osuessaan maahan ja varteni taipui. Aamulla huomasit, miten oli käynyt, ja löit puukeppejä maahan ja kiedoit naruilla, mutta ei se mitään auttanut. Yritin sinnitellä, mutta myrsky oli tulossa myös seuraavana yönä vieden puukepit ja narut mennessään. Varteni meni poikki, eikä minua enää ollut. Etsin minua pengermältä, mutta en ollut siellä. Surit, koska olin poissa. Pihan pengermä oli autio, mutta katselit ikkunasta. Toivoit, että olisin heiluttanut sinulle huntuja, mutta se ei ollut mahdollista. Syksyn keltalehdet vaihtuivat keinuviin lumihiutaleisiin. Pengermä jäätyi. Et nähnyt minua ikkunasta, mutta pengermän alapuolella kyyneleesi tuntuivat pieninä pistoksina. Viimein koitti odotettu kevät ja äänekkäät muuttolinnut palasivat määrätietoisina takaisin. Olit toivoton uuvuttavassa surussasi, mutta katsoit ikkunasta. Huomasit, että pengermän syvästä mullasta nousi valkoisia huntuja, joissa oli hento varsi. Olen liljan kukka. Paikkani oli olla pihan pengermällä. Heilutin sinulle huntujani - se on iloni.